

בז א מיי ס"ד מהל' חובל ומוקד הל' י סמו עשין ע: **בז** ב מיי שם סמו שם טו"ש"ע ח"מ סימן תכד סעיף א: **בז** ג מיי שם הלכה ב טו"ש"ע שם סע"ח: **בז** ד ה מיי שם הל' כא טו"ש"ע שם סעיף ט: **בז** ה מיי שם הלכה ז עין בהשגות ובמ"מ טו"ש"ע שם סעיף א ב: **בז** ו מיי שם הלכה ז טו"ש"ע שם סעיף:

יִוְמָא טַבָּא לִרְבַּנְךָ.
סְעוּדָה לְתַלְמִידִים (קדוּשִׁין
(לֵא). וְלֹא עֲשֵׂה בָּהֶן
חֲבוּרָה. לֹאִין עָלֶיּוּ חֵיוֹן
מִימָה עַד שִׁיעָשָׂה זֶה
חֲבוּרָה (לעיל פה). אִין
לְעַבְדִּים בּוֹשֵׁת. הַמְצִיט
אֶת הַעֶבֶד, לֹא מֵיִצְמוֹ תוֹרָה
לְמַת דְּמִי זִשְׁמוֹ (טְהוֹרִין
(19).

אמרו רב יוסף מריש הורו
אמינא אמר אבא הלכה
כר' יהודה בעיניה לא
ויזמא טבא לרבנן, דאמינא
לא מפקדינא וקא בעידינא
הא פצות. ור' דשמואל לא
דורי תנינא דאמר גדול
ההצדוצו ועושה משה
השנינו מצדו ונמי
אמינא אדרבה אמר דאמר
לא אין הלכה כר' יהודה
בעידינא וקא טבא לרבנן
דיוחין דאוקמינן מפקדינא
טמא דלא ר' יהודה,
היה, שפע מינה דלית
ההלכתא כר' יהודה.
דאמר ר' יוחנן אמר
בכל מקום טמא
המיתנין. הוהכל בבת
קטנה שלאחריו חלה
למי. פירי, כלומר, ה'
דבורים שלחנה למי. משה
אוקמינן כיון דאוקמינא
שבע נעורים לאביה, פירי
וכתובתה לאביה, וקא
הוהכל בבתות כנעניות
בבית אביה, כל שכן
נעורים לאביה. וקא
הוהכל בבתו כנענית
ששטר ונכבא, ונמי
במציתא ובמשה
יהודה. חבלה מי לאביה
הוה אלא פתחה מכסה,
פירי שאם קטע דיה או
סימה עניה פתח לאביה
מכסה קידשה הראוי לו
הולך קא חבל הראוי לו
אחריו פתח. דאי בעי
למצינא למכרה למכר
לאב לאמור את בתי קטנה
למכר שיריה שומא
את בתי נשות לאיש הוה
כיון שעשה לה טובה
ומסדה לטוב וכו' בשבת
הוהכל. ונמי חבלה מי
לאביה. פירי ודא עליה
החובל.

דאין

1. וְשִׁטּוֹ הָעֵדָה בֵּין
הַמִּכָּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל
הַמְשֻׁפְּטִים הָאֵלֶּה:
במדבר לה כד

2. וְזֹאת הַמִּצְוָה הַזֹּהִים
וְהַמְשֻׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יי
אֱלֹהֵיכֶם לִלְמֹד אֹתְכֶם
לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ: דברים ו א

(א) תום' ד"ה וכן וכו'
שהגיע לחינוך שאיננו חלל
לחנכו:

מתנ'י רי"א אין לעבדים
בושת. עיין גדה דף מז
ע"א תוספות ד"ה דק:
שם החובל בהן חייב. עיין
לעיל דף פה ע"ב תוספות
ד"ה נהי דמק:

רנשבורג
 א] מתני' בזמן שהוא שלו.
 עי' פני יהושע ולפ"ם
 לעיל דף פו ע"א לק"מ
 יעוש"ה ודו"ק:

חריפא ואיחסי בתלתא יומי וי"ל דה"ג פטור מכולם היינו מן היתרון לאמדהו זה' ואיחסי בג' ואם תאמר ותפשוט ממתני' דיכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואני וכן מדפסור משבח וי"ל דהבא מיירי בון את העבד ומיהו קשה מאי קמ"ל רבי יוחנן שנותן רפואתו לרבו דהיינו היתרון לאחסי בג' מתני' היא דפטור מכולם ע"כ נראה שיש לחלק בין אחרים חובלין בו בין להרב עצמו חובל בו שכבר זכה בכלם: **בין ראקני היה רחמנא שבח נעורים ראב.** פי' בקונטרס דכמצי בנעורים בית אביה כל שבה נעורים לאביה ובשנים אוחזין (ב"מ דף יג. וס) גבי מציאת בנו ובתו הקטנים נמי פי' דבמו מציאתה לאביה משום דשבה נעורים לאביה וקשה לפירושו דבריש פרק קמא דקדושין (דף ג: וס) ובאלו נעורים (כפונת דף מ:). אמר דההוא בהפרת נדרים הוא דכמצי ולא יליפני מהתם שאר דברים וגרלה דבכל דוכתי ננקיט שבה נעורים לסימנא בעלמא נקטיה ולא משום דלפיק מבגנעוריה ובשמעמין נמי פירש בקונטרס כסוף דבריו דכסף קדושין שלו דאי בעי מסר לה לאמנוול ומוכה שחין ומציאתה נמי לאז משום אידיה דלמפרסא גמרא דפרק נערה שנתפתה (ס"ג דף מו: וס) דהיישין שמה מתוך שמה שלת אתו לו ומציאה ימסרנה לאמנוול ומוכה שחין ומבגנעא ליה כחצלה לרבי אלעזר דלעזר דלעזר שייך בה אידיה דלא קפדי במדי דאית להו זערא בגופייהו כדאמר לקמן מ"מ רמזי הוא להיות של אז משום דלפתחה מכספה: